

We staan hier bij het graf van **Cornelis Goos**, roepnaam Corrie Goes. Volgens de burgerlijke stand heet de familie Goos, maar ze noemden zich Goes.

Corrie en zijn broer Hendrikus, roepnaam Hendrik, waren lid van de Binnenlands Strijdkrachten. In de ochtend van 14 april 1945 rijden ze met een Canadese gevechtswagen mee richting Groningen. Bij Huis De Wolf worden ze beschoten door Duitse militairen. Daarop rijdt de gevechtswagen via de Botanicuslaan en de Molenweg de Kerklaan in, die toen nog voor een groot gedeelte bestond uit een heel mooie zandweg. De commandant van de gevechtswagen besluit om te keren, en ze rijden weer terug richting Molenweg. Daarbij worden ze van achteren beschoten vanaf het terrein van Huis de Wolf dat met de achterzijde grensde aan de Kerklaan.

Vervolgens trekken de Canadezen te voet op ter weerszijden van de Molenweg. Hendrik blijkt aan de linkerkant, en Corrie aan de rechterkant. Als ze bij de aansluiting met de Botanicuslaan komen worden ze opnieuw hevig beschoten. Corrie gaat met een Canadees een huis aan de Molenweg binnen, en ze beschieten de Duitsers vanuit een dakraam. De groep van Hendrik kan daardoor precies tegenover de Botanicuslaan komen, en van daar uit de Duitsers beschieten. Dit stelt Corrie in staat met vijf Canadezen de dennenaanplant achter Huis de Wolf binnen te dringen.

De groep met Hendrik kan dan via de Botanicuslaan bij villa Vogelenhorst aan de Rijksstraatweg komen, pal tegenover Huis de Wolf. Daar ziet Hendrik zijn broer tussen de dennen liggen. Daarop volgen er hevige vuurgevechten, waarbij Hendrik zijn broer uit het oog verliest.

Even later besluit de Canadese commandant om te verzamelen. Daarbij ontdekt Hendrik dat zijn broer er niet bij is. Die blijkt zwaargewond aan een schouder te zijn, en kan niet vervoerd worden. Omstreeks 11.30 uur wordt medische hulp ingeroepen vanuit Paterswolde, die om 12.30 uur arriveert. Echter, omstreeks 13.00 uur krijgt Hendrik het droevige bericht dat zijn broer Corrie bezweken is aan zijn verwondingen.

Ook bij dit gezin was het niet de eerste jong volwassen zoon die overleed. In 1934 stierf Willem Pieter Gerardus op 18-jarige leeftijd.

Wij herdenken in grote dankbaarheid de inzet van beide broers Corrie en Hendrik voor de bevrijding van Haren, en met verdriet de ultieme prijs die Corrie daarvoor moest betalen.